

Kvægbesætninger. De er nemme at tælle. Imidlertid har det vist sig, at Anvendelse af Korn til Kvægbesætninger i Danmark ikke er strengt nødvendig for at holde Kvægbesætningerne oppe. Det gaar ganske vist ud over Mælkeproduktionen og altsaa ud over den daglige Indtægt, men der er Tusinder og atter Tusinder af Landbrugere i Danmark, der i Vinter ikke har anvendt en eneste Kærne til deres Besætninger, det er jeg vis paa, og det har endda vist sig, at Besætningerne ikke alene kan holdes i Live, men kan give et nogenlunde anstændigt Mælkeudbytte, selv om det ikke er godt. Anvendelse af Korn til Kvægbesætningerne bliver derfor et driftsmæssigt Spørgsmaal, ikke et Spørgsmaal om Besætningernes Bevarelse. Vi er nemlig saa heldige her i Landet, at udover de Fodermidler, vi skaffer os ved Korndyrkning, har vi store Rodfrugtarealer, der i Foderværdi kommer tæt op mod de Foderværdier, vi skaffer os ved Korndyrkning. Hvis vi tager disse Forhold i Betragtning, vil det sikkert være muligt at gennemføre en Udskrivning som den, der her er foreslaaet, uden at slaa noget i Stykker i dansk Landbrug.

Der er, som sagt, den Forskel paa det foreliggende Lovforslag og den nuværende Kornlov, at hvis en Mand ikke er i Stand til at levere det ham paalignede Korn, har han efter det foreliggende Lovforslag Ret til at faa Føde til sine Heste og til Saasæd, og saa maa han i sin Bedrift indrette sig paa at holde sin Besætning oppe ved at anvende Rodfrugter til Kvægbesætningen. Det kan være slemt nok for dem, der ikke har lært det i Aar, det indrømmer jeg, men det er ikke saa forfærdeligt, at det vækker Medynk hos de Hundredtusind, der har været nødt til at gøre det i Aar. Det store Landbrug kommer i det kommende Aar til at køre Høstaaret igennem paa samme Vilkaar, som det mindre har haft i Aar. Men man behøver ikke at være bange for, at vi ved vort Forlangende om Levering af Korn fra det store og største Jordbrug til de fastsatte Priser skal ødelægge nogen økonomisk. Den Resignation, man fordrer af de vedkommende med Hensyn til Anvendelse af Korn til deres Bedrift, har i alt Fald ikke den Fare, som den havde for det mindre Jordbrug, at gribe for stærkt ind i deres økonomiske Stilling. Med de Kornpriser, der her foreslaas, risikerer man ikke, at nogen større Jordbruger bliver økonomisk ødelagt, selv om han skal levere alt sit Korn til Statens Lagre, kun med Forbehold af Hestefoder og Saasæd.

Det ærede Medlem fra Bjerre gjorde en Bemærkning om, at det mindre Jordbrugs Stilling var truet økonomisk, fordi det ikke havde været i Stand til at skaffe sig det økonomiske Rygstød, som det havde været godt at have i den vanskelige Tid, det nu staar i, og saa nævnedes det ærede Medlem, at de mindre Jordbrugere havde ikke faaet Lov til at tage de Indtægter af Flæske- og Mælkeproduktionen, som det havde været muligt at faa, hvis Staten havde givet fri Tøjler paa det Omraade. Jeg ved udmærket godt, at man ynder at anvende en Tone som denne, men jeg vil gøre opmærksom paa, at man glemmer undertiden at tænke over, hvor langt de mindre Jordbrugere havde kunnet naa, hvor stor økonomisk Rygstød det havde kunnet finde, hvis Tøjlerne havde været fri. Jeg tror, dette Rygstød var blevet grumme ringe. Jeg tror, det havde givet Minus; Smørproduktionen har nemlig arbejdet under frie Forhold indtil i December 1917. Staten har ikke for Kvægbrugets Vedkommende lagt nogen Hindring i Vejen, den har kun opkrævet en Eksportafgift, som i Forbindelse med hele Omsætningens Størrelse har haft overmaade ringe økonomisk Betydning, særlig for det mindre Jordbrug, og den har aldrig kunnet tænke sig at gaa længere med Hensyn til Flæskeprisernes Frigivelse end til at sætte dem i Forbindelse med Priserne paa det ene Marked. Og saa glemmer man ogsaa for det meste at anføre, at dette ene Marked, som man anviser som Basis for en Prisnedsættelse for Flæsk, har været underkastet saadanne Svingninger, at det ikke altid betyder højere Pris paa Flæsket. Men i alt Fald i den Tid, hvor det mindre Jordbrug havde størst Tab af denne Produktion, nemlig fra 1. Februar til 1. Juni 1917, vilde Tabet være blevet dobbelt saa stort, hvis dette Jordbrug havde faaet den Haandsrækning til Forbedring af sin økonomiske Stilling, som det ærede Medlem antydede. Jeg vil gerne anføre dette og fastholde, at man ikke kan skilte med, at de burde have haft bedre økonomisk Rygstød, naar Muligheden for at give dem det ikke har været til Stede i alt Fald paa de Omraader, hvor der er anvist Vej tidligere. Jeg kan heller ikke tænke mig, at det mindre Jordbrug i den Tid, der er gaaet, havde haft et bedre Rygstød, dersom Priserne paa Raavarerne i Landbrugsindustrien havde faaet Lov til at stige i det Omfang, det af mange ønskedes. Det havde bragt de danske Husmænd fra Dynen i Halmen, hvis en Fremgangsmaade som den nævnte havde været anvendt.